

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 027241 16 U
Sarajevo, 30.12.2019. godine

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudija Aida Salčinović - Kuljanin, u upravnom sporu tužitelja K. Z. iz Z., ulica broj, koga zastupa Buljubašić Adin, advokat iz Zenice, protiv tuženog ministarstvo, S., radi poništenja rješenja broj: UP-I-08-26/1-789/16 K.K. od 30.08.2016.godine, u predmetu promjene namjene šumskog zemljišta u građevinsko, dana 30.12.2019. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, tačkom 1. dispozitiva odbija se kao neosnovan zahtjev koji je podnio (tužitelj) K. Z. iz Z., u dijelu zahtjeva za promjenu namjene šumskog zemljišta u građevinsko u svrhu izgradnje (legalizacije) vikend objekta na šumskom zemljištu na lokalitetu „B.“, k.č. K.O.; 2. dio zahtjeva koji se odnosio na izgradnju prilaznog puta preko državnog šumskog zemljišta k.č. K.O., općina Z., nije razmatran, obzirom da je isto pitanje riješeno u skladu sa kantonalnim propisom Zeničko-dobojskog kantona, odnosno stranka je odustala od dijela zahtjeva za promjenu namjene zemljišta u svrhu izgradnje prilaznog puta preko državnog šumskog zemljišta.

Tužbom od 29.09.2016.godine tužitelj je putem punomoćnika pokrenuo upravni spor osporavajući rješenje tuženog od 30.08.2016.godine iz razloga propisanih u članu 12. tačka 2.,3. i 4. Zakona o upravnim sporovima. U obrazloženju se navodi da je pobijanim rješenjem tuženi organ ostao kod istih zaključaka, stavova i razloga kao i u prethodnom svom aktu broj: UP-I-08-26/1-1296/13 od 24.12.2013. godine, a što je suprotno pravnom shvatanju i primjedbama suda izraženim u presudi broj: 09 0 U 019769 14 U od 14.12.2015.godine tako da su stečeni uslovi da se primijeni član 58. Zakona o upravnim sporovima i donese presuda koja će u svemu zamijeniti upravni akt na način da se predmetni zahtjev tužitelja usvoji. Pri tom se naglašava: da u ponovnom postupku nije bilo nikakvih novih činjenica i dokaza koji bi opravdali isti stav upravnog organa, odnosno ne prihvatanje stava suda; da nova dokumentacija koja je korištena u ponovnom postupku je dokumentacija Grada Z. koji je tuženi organ dobio po službenoj dužnosti, a radi se o odgovoru Službe za prostorno uređenje Grada Z. broj: 06/23-9151/16 od 09.05.2016.godine, Stručna ocjena komisije broj: 06/23-3043/12 od 13.04.2013.godine i zaključak o prekidu postupka broj: 06-23-3043/12 od 17.06.2014.godine, a osim toga tužitelj je dostavio izvod iz presude Ustavnog suda FBiH broj: U-9/15 od 18.05.2016.godine i odgovor Kantonalne uprave za šumarstvo broj: 05-26-13569/16 od 28.07.2016.godine i sadržajem ove nove dokumentacije je samo dodatno potvrđena bitna činjenica koja je sadržana i u aktu Službe za prostorno uređenje broj: 06/23-17922/13 od 23.10.2013.godine, a to je da je Stručna komisija u nedostatku odgovarajućeg prostorno-planskog akta, a na osnovu člana 59. stav 3. Zakona o građenju („Službene novine ZKD“ broj: 1/05, 2/08, 15/09 i 13/11) dala pozitivno mišljenje za legalizaciju predmetnog objekta, te da će ova stručna ocjena biti ugrađena u planski akt koji je trenutno u fazi izrade.

Što se tiče navedene presude Ustavnog suda od 18.05.2016.godine ovaj dokaz je samo potvrda kontinuiteta i upornosti Federalnih vlasti da se život građana usporava ili potpuno zaustavlja i time se pobijanim aktom tužitelju ugrožavaju ljudska prava jer mu kao vlasniku, koji je kao savjestan kupac 2012.godine kupio predmetno zemljište sa stanjem izgrađenosti kao i danas od svog prethodnika uključujući i pravo na legalizaciju objekta, ograničava njegovo pravo, a da za to nema uporišta u zakonu. Upravni organ koji interpretira i primjenjuje Odluku o načinu pretvaranja šumskog u građevinsko zemljište („Službene novine Federacije BiH“ broj: 108/12) nema snagu zakona i koja u konkretnom slučaju nije pravilno primijenjena, pri čemu krši član 4. i 5. Zakona o upravnom postupku, te se ističe da je način obrazlaganja odluke u pobijanom aktu paušalan, proizvoljan i nestručan pokušaj osporavanja nalaza i mišljenja Stručne ocjene komisije Grada Z. i nisu u skladu sa dužnošću organa da stranci omogući da što lakše ostvari svoja prava već naprotiv. Tužitelj dalje smatra da je upravni organ nepravilno primijenio tačku 1. navedene Odluke jer je propušteno da se u vezi sa ovom Odlukom primijeni navedeni član 59. Zakona o građenju, Zakon o stvarnim pravima i član 1. Protokola broj 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima, a u prilog govori i činjenica da je novim Zakonom o prostornom uređenju i građenju („Službene novine ZDK“ broj: 1/14 i 4/16) u članu 186. u vezi sa članom 69, također predviđeno davanje stručne ocjene od strane posebne stručne komisije za ovakve situacije tako da stručna ocjena komisije data u konkretnom slučaju 2013.godine zadovoljava sve uslove i po novom Zakonu, a o čemu decidno govori i odgovor Službe za prostorno uređenje Grada Z. od 09.05.2016.godine. Neovisno od navedenog tužitelj podsjeća na član 188. stav 2. Zakona o prostornom uređenju i građenju, te da mišljenje Stručne komisije Grada Z. iz 2013. koje je u skladu sa članom 59. ranijeg Zakona, ostaje pravno valjano i validno. Svi dokazi u cjelini, kako se dalje navodi nisu pravilno cijenjeni kako to propisuje član 9. Zakona o upravnom postupku jer iz utvrđenih činjenica koje su sadržane u dokazima upravni organ je vodio očigledno nepravilno zaključke u pogledu činjeničnog stanja na način što je ocijenio da se „Stručna ocjena Komisije Grada Z.“ ne može uzeti kao zamjena za prostorni plan, što je suprotno cilju zakonodavstva i ovakva mišljenja se upravo i daju kao zamjena zbog trenutnog nedostatka prostornog plana, uz istovremeno propisivanje obaveze da se ovo mišljenje obavezno mora unijeti u budući planski akt. Izvođenje nepravilnih zaključaka u smislu člana 12. tačka 4. Zakona o upravnim sporovima kao posljedica nepravilne primjene člana 9. Zakona o upravnom postupku, u krajnjem je imalo za posljedicu nepravilnu primjenu zakona i podzakonskih akata. Tužitelj upućuje na sadržaj odgovora Kantonalne uprave za šumarstvo od 28.07.2016.godine kojim je dodatno potvrđena činjenica da proglašenje zaštićenog spomenika iz 1969.godine nije danas pravno validno i nema nikakav pravni značaj u današnjim potpuno novim društvenim okolnostima, te u vezi s tim navodi se da Zavod za zaštitu spomenika nije protiv tužiteljevog zahtjeva već se izjasnio kako nije nadležan za davanje saglasnosti. Što se tiče tačke 2. izreke osporenog rješenja napominje se da se radi o bitnoj pogrešnoj identifikaciji zahtjeva obzirom da tužitelj nije postavio nikakav zahtjev za izgradnju prilaznog puta, kako je to pogrešno navedeno u izreci, kao ni zahtjev za promjenu namjene državnog zemljišta, naime, tužitelj je pored zahtjeva za pretvorbu šumskog u građevinsko zemljište na k.č., postavio i zahtjev za uspostavu prava služnosti preko državnog zemljišta na k.č. koji je pozitivno riješen od strane nadležnog Kantonalnog ministarstva šumarstva i stoga je netačno navedeno u tački 2. izreke da je tužitelj odustao od zahtjeva, te osim što je netačna, nije uopšte u nadležnosti Federalnog ministarstva šumarstva. Na kraju se navodi da osporenim aktom nije poštovano tužiteljevo pravo vlasništva i pravo na imovinu, da zahtjev tužitelja nikoga ne ugrožava, naprotiv zahtjev i interes se poklapa i identičan je sa javnim interesom (legalizacija bespravno izgrađenih objekata) i niko tokom upravnom postupka se nije protivio tužiteljevom zahtjevu izuzev Federalne uprave za šumarstvo čija legalnost je upitna zbog ne postojanja Federalnog Zakona o šumama. Predloženo je da se tužba uvaži, poništi osporeno rješenje tuženog od 30.08.2006.godine i dozvoli promjena namjene šumskog zemljišta u građevinsko na parceli novog premjera k.č. K.O., površine 300 m2 označeno po stavom premjeru kao k.č. iz zk. ul. broj K.O., te se vlasnik ovog zemljišta K. Z. obavezuje da plati na ime podizanja i održavanja novih šuma ukupan iznos od 963,68 KM i to u korist budžeta FBiH

iznos od 40%, a u korist budžeta ZDK iznos od 40 % od navedenog iznosa sve u roku od 30 dana od dana donošenja ove presude i obaveže tužene da tužitelju naknadi troškove upravnog spora.

Tuženi je dao odgovor na tužbu ističući da osporava sve navode tužitelja kao neosnovane, te je ostao u cijelosti kod osporenog rješenja broj: UP-I-08-26/1-789/16 K.K. od 30.08.2016. godine i predložio da se tužba tužitelja odbije kao neosnovana.

Zakonitost osporenog upravnog akta sud je cijenio u smislu odredaba člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05) i odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja osporenog rješenja tuženog (od 30.08.2016.godine), proizilazi da je ovo rješenje donijeto u ponovnom postupku nakon što je presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 019769 14 U od 14.12.2015.godine poništeno rješenje tuženog broj: UP-1-08-26/1-1296/13 od 24.12.2013.godine (kojim je odbijen kao neosnovan zahtjev tužitelja za promjenu namjene šumskog zemljišta u građevinsko u svrhu izgradnje legalizacije vikend objekta na šumskom zemljištu na lokalitetu „B.“, k.č. K.O. i izgradnje prilaznog puta preko državnog šumskog zemljišta k.č. K.O., Općina Z.) i predmet vraćen na ponovno rješavanje; da je u ponovljenom postupku detaljno analizirana prvobitno dostavljena dokumentacija: Zemljišnoknjižni izvadak za k.č. i k.č. K.O. Općina Z., Kopija katastarskog plana za k.p. broj i k.p. broj K.O.; Uvjerenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Z. o identifikaciji parcela k.p. broj i k.p. broj K.O. sa parcelama k.č. broj i k.č. broj K.O. Općina Z., Izvod iz grafičkog prikaza urbanih područja Općine Z. za k.č. K.O. Općina Z. od 15.08.2013.godine, Odgovor Službe za prostorno uređenje Općine Z. broj: 06/23-17922/13 od 23.10.2013.godine vezano za izdavanje Izvoda iz prostorno planske dokumentacije za katastarsku parcelu broj K.O. Općina Z., Stručno mišljenje Federalnog ministarstva kulture i sporta, Zavoda za zaštitu spomenika broj: 07-40-4-5268-1 od 22.10.2013.godine, Zahtjev za ispravku stručnog mišljenja Federalnog ministarstva kulture i sporta, Zavoda za zaštitu spomenika broj: 07-40-4-5268-3/13 od 07.11.2013.godine, Odgovor Ministarstva za prostorno uređenje, promet i komunikacije i zaštitu okoline Zeničko-dobojskog kantona (ZDK) broj: 12-23-08435/13 od 17.10.2013.godine, vezano za okolinsku dozvolu, Vodna saglasnost Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede ZDK broj: 05-25-08434-1/13 od 29.11.2013.godine, Mišljenje Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede ZDK datog po pitanju pretvaranja šumskog zemljišta u građevinsko u svrhu legalizacije izgrađenog vikend objekta na katastarskog parceli broj K.O. Općina Z., Mišljenje Federalne uprave za šumarstvo broj: 14-26/7-59/13 od 20.12.2013.godine; da su u ponovnom postupku pribavljeni i akti: Stručna ocjena o mogućnosti legalizacije izgrađenog stambenog objekta Komisije za davanje stručne ocjene Grada Z. broj: 06/23-3043/12 od 13.04.2013.godine; Zaključak Službe za prostorno uređenje Općine Z. broj: 26-23-3043/12 od 17.06.2014. godine o prekidu postupka pokrenutog po zahtjevu K. Z., u predmetu legalizacije vikend objekta na k.č. K.O. i Odgovor Službe za prostorno uređenje Grada Z. broj: 06/23-9151/16 od 09.05.2016.godine vezano za izdavanje Izvoda iz prostorno planskog dokumenta za k.č.; da su tužitelju dostavljeni svi (navedeni) akti u predmetu pribavljeni u predhodnom i u ponovljenom postupku, te zatraženo da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima koje su važne za donošenje odluke, po čemu je tužitelj postupio svojim aktom – izjašnjenjem od 29.07.2016.godine, te je izvršena detaljna analiza navoda u predmetnom izjašnjenju i utvrđeno da (tužitelj kao) stranka nije dala osvrt na glavnu činjenicu, koja je razlog zbog koga se ne može udovoljiti predmetnom zahtjevu, a to je da na predmetnom lokalitetu, važećim planom prostornog uređenja nije predviđena izgradnja građevinskih objekata, a obzirom da je tačkom 1. Odluke o načinu pretvaranja šumskog zemljišta u građevinsko zemljište („Službene novine Federacije BiH“, broj: 108/12), propisano da se promjena namjene šumskog zemljišta u građevinsko može dozvoliti ukoliko je to predviđeno važećim

planom prostornog uređenja. Zatim je u razlozima osporenog rješenja tuženi detaljno obrazložio neutemeljenosti tvrdnji tužitelja da su stečeni uslovi za pretvorbu šumskog zemljišta u građevinsko po (tačkama 1.-7.) pojedinim navodima datim u izjašnjenju tužitelja-stranke (od 29.07.2016.godine) i zaključio da je analizom svih dostavljenih pribavljenih akata utvrđeno da nisu ispunjeni uslovi za izdavanje dozvole za promjenu namjene šumskog zemljišta u građevinsko, iz razloga što važećim planom prostornog uređenja nije predviđena izgradnja građevinskih objekata na lokalitetu za koji se traži promjena namjene šumskog zemljišta u građevinskom, odnosno nije ispunjen uslov propisan navedenom tačkom 1. Odluke o načinu pretvaranja šumskog zemljišta u građevinsko zemljište; da je aktom – „Stručna ocjena o mogućnosti legalizacije izgrađenog stambenog objekta od 13.04.2013.godine Komisije za davanje stručne ocjene Grada Z., navedeno da je Komisija, na osnovu izvršene provjere usaglašenosti zahtjeva o legalizaciji bespravno izgrađenog objekta sa dokumentima prostornog uređenja, zakonima koje uređuju ove odnose i propisima donesenim na osnovu tih zakona, konstatovala da se prema Prostornom planu Općine Z. - Odluci o usvajanju urbanih zona na području Općine Z., predmetna parcela nalazi u zoni rekreativnih površina (po katastarskim podacima „šuma“) i da je vikend objekat lociran u pojasu već izgrađenih vikend objekata koji su dijelom ušli u rekreativno područje, te da Komisija nije dala bezuslovno pozitivno mišljenje/ocjenu, odnosno Komisija je traženu legalizaciju uslovila između ostalog i prethodnim pribavljanjem rješenja za pretvorbu šumskog zemljišta u građevinsko i iz navedenih razloga „Stručna ocjena Komisije“ se ne može uzeti kao zamjena za prostorni plan kojim je planirana gradnja na predmetnom lokalitetu/parceli, odnosno na osnovu iste se ne može donijeti rješenje o promjeni namjene šumskog zemljišta u građevinsko, pa je u skladu sa navedenim odlučeno kao u dispozitivu ovog osporenog rješenja.

Imajući u vidu podatke spisa predmeta, razloge date u obrazloženju osporenog rješenja, navode tužbe i odgovora na tužbu, te odredbe člana 57. Zakona o upravnim sporovima, ovaj sud cijeni da je tuženi organ postupajući po primjedbama datim u presudi broj: 09 0 U 019769 14 U od 14.12.2015. godine, donio osporeno rješenje na pravilan i zakonit način.

Naime, sud cijeni da je tuženi u ponovnom postupku rješavajući po zahtjevu tužitelja za promjenu namjene šumskog zemljišta u građevinsko u svrhu izgradnje (legalizacije) vikend objekta na zemljištu na lokalitetu „B.“, k.č. K.O., odnosno na k.č., zk. ul. k.o. po starom premjeru, koja je po kulturi šuma, prema pribavljenoj dokumentaciji (aktima bliže pobrojanim u obrazloženju osporenog rješenja) u ranijem i predmetnom upravnom postupku, a koji je predhodio donošenju osporenog rješenja, izvršio sveobuhvatnu analizu pribavljenih akata i pravilno utvrdio da nisu ispunjeni uslovi za izdavanje dozvole za promjenu namjene šumskog zemljišta u građevinsko, iz razloga što važećim planom prostornog uređenja nije predviđena izgradnja građevinskih objekata na lokalitetu za koji se traži promjena namjene šumskog zemljišta u građevinsko, odnosno nije ispunjen uslov propisan tačkom 1. Odluke o načinu pretvaranja šumskog zemljišta u građevinsko zemljište („Službene novine Federacije BiH“, broj: 108/12), jer za predmetnu lokaciju nije usvojena planska dokumentacija (akt Službe za prostorno uređenje Općine Z. od 23.10.2013. godine i akt - odgovor Službe za prostorno uređenje Grada Z. od 09.05.2016.godine), odnosno gradnja nije predviđena prostornim planom i uz to parcela se nalazi u zoni „rekreativne površine“ (Izvod iz grafičkog prikaza urbanih područja Općine Zenica od 15.08.2013.godine) i u okviru zaštićenog spomenika prirode „Bistričak“ (Stručno mišljenje Zavoda za zaštitu spomenika broj: 07-40-4-5268-1 od 22.10.2013.godine).

Pri tome sud ističe da je tuženi organ dao potpuna i dovoljno jasno obrazloženje svoje odluke, pravilno izvršivši ocjenu provedenih dokaza u skladu sa odredbama člana 9. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj: 2/98 i 48/99), na siguran način utvrdio pravo stanje stvari u smislu odredbi člana 7., 133., 140. i 141. istog Zakona, bitno za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, odnosno sve činjenice odlučne za rješenje ove upravne stvari u predmetu promjene namjene šumskog zemljišta u građevinsko, dao mogućnost tužitelju da se izjasni o svim utvrđenim činjenicama i okolnostima koje su važne za

donošenje rješenja, kako je propisano članom 8. Zakona o upravnom postupku i na utvrđeno činjenično stanje, pravilno primijenio materijalno pravo.

Da je u postupcima promjene namjene šumskog zemljišta primjenjuje (kakav je konkretni postupak), važeći propis navedena Odluka o načinu pretvaranja šumskog zemljišta u građevinsko zemljište (koji su dužni poštovati subjekti koji žele pretvarati šumsko zemljište u građevinsko), određeno je i članom 43. Zakona o šumama Zeničko-dobojskog kantona („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“ broj: 8/13 i 1/15), kojim je u stavu 2. toga člana propisano da će se pretvaranje šumskog zemljišta u građevinsko vršiti u skladu sa Odlukom o načinu pretvaranja šumskog zemljišta u građevinsko („Službene novine Federacije BiH“ broj: 108/12), pa ne stoje prigovori tužbe koji se odnose na samu Odluku, kao i (prigovori) da su postupanjem tuženog narušena prava tužitelja propisana Zakonom o stvarnim pravima i Evropskom konvencijom o ljudskim pravima. Ovo stoga što se donošenjem osporenog rješenja ni na koji način nije diralo u vlasnička prava tužitelja na predmetnoj nekretnini, pa se ne može tvrditi da se djelovanjem u skladu sa važećim propisima uskraćuju njegova zajamčena prava jer se interes jednog građanina (tužitelja) u ovom slučaju ne može nametnuti iznad interesa svih čiji interes je zaštita šume i šumskog zemljišta koji su temeljni prirodni resursi, kao i zaštita specifičnih prirodnih obilježja što u ovom slučaju predstavlja zaštićeni spomenik prirode „Šumski predjel Bistričak“, koji je kao takav evidentiran i u Stručnom mišljenju Zavoda za zaštitu spomenika Federacije BiH od 22.10.2013.godine, shodno Zakonu o zaštiti i korištenju kulturno-istorijskog i prirodnog naslijeđa („Službeni list SR BiH“ broj: 20/08).

Ovdje treba posebno naglasiti da je tuženi organ pravilno cijenio dostavljenu dokumentaciju, nesporne činjenice da je tužitelj podnio zahtjev za legalizaciju bespravno izgrađenog vikend objekta u naselju B., na parceli označenoj kao k.č. k.o. (koji je prekinut zaključkom Službe za prostorno uređenje Općine Z., broj:06-23-3043/12 od 17.06.2014.godine do okončanja upravnog spora pred Kantonalnim sudom u Sarajevu); da za predmetni lokalitet nije usvojena planska dokumentacija; da je prema aktu Službe za prostorno uređenje Općine/Grada Z., broj: 06-23-17922/13 od 23.10.2013. godine i broj: 06-23-9151/16 od 09.05.2016.godine, nadležna Komisija za davanje stručne ocjene konstatovala (ovu nespornu činjenicu da za predmetnu lokalitet nema usvojene planske dokumentacije) da se radi o već izgrađenom vikend objektu, lociranom u rekreativnom području za koje nije usvojena planska dokumentacija, da se predmetni objekat svojim izgledom i položajem uklapa u područje na kojem se nalazi, te da se može odobriti tražena legalizacija, odnosno izdati urbanistička saglasnost za izgrađeni vikend objekat, te da će stručna ocjena Komisije biti ugrađena u planski akt koji je trenutno u fazi izrade...; da „Stručna ocjena o mogućnosti legalizacije izgrađenog stambenog objekta“ Komisije za davanje stručne ocjene Grada Z. broj: 06/23-3043/12 od 13.04.2013.godine, u kojoj je konstatovano da se prema Prostornom planu Općine Z. - Odluci o usvajanju urbanih zona na području Općine Z., predmetna parcela nalazi u zoni rekreativnih površina (po katastarskim podacima „šuma“) i da je vikend objekat lociran u pojasu već izgrađenih vikend objekata koji su dijelom ušli u rekreativno područje (kao i prema Izvodu iz grafičkog prikaza urbanih područja Općine Z. od 15.08.2013.godine), te stav Komisije da se može izdati tražena legalizacija objekta uz predhodno pribavljenu nadležnog organa o izvršenoj pretvorbi šumskog zemljišta u građevinsko zemljište; da Mišljenjem Federalne uprave za šumarstvo broj: 14-26/7-59/13 od 20.12.2013.godine, se ne može izdati dozvola tužitelju za promjenu namjene zemljišta u građevinsko na k.č. i K.O., općina Z. (jer ne postoji važeći plan prostornog uređenja i da se nalazi u okviru zaštićenog spomenika prirode...), onda je pravilan zaključak tuženog organa da se „Stručna ocjena Komisije“ ne može uzeti kao zamjena za prostorni plan kojim je planirana gradnja na predmetnom lokalitetu/parceli, odnosno na osnovu iste se ne može donijeti rješenje o promjeni namjene šumskog zemljišta u građevinsko.

Navodi tužbe koji se odnose i na tačku 2. dispozitiva osporenog rješenja, nisu osnovani, jer je tuženi organ uvažio uputu iz presude Kantonalnog suda Sarajevo broj: 09 0 U 019769 14 U od 14.12.2015.godine, kao i izjašnjenje tužitelja kao stranke od 29.07.2016.godine, pa je tom tačkom dispozitiva ustvari pojasnio da nije ni razmatran dio zahtjeva koji se odnosi na prilazni put koji se nalazi na k.č. K.O., jer je u ponovljenom postupku predmet razmatranja (i odlučivanja tačkom 1. dispozitiva) bio samo dio zahtjeva koji se odnosi na parcelu označenu kao k.č. K.O. U odnosu na navode tužbe koji se odnose na legalnost Federalne uprave za šumarstvo (i dato Mišljenje broj: 14-26/7-59/13 od 20.12.2013.godine), ističe se da je odredbom člana 19. Zakona o federalnim ministarstvima i drugim tijelima federalne uprave („Službene novine Federacije BiH“ broj: 58/02-48/11), propisano da se u sastavu Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva nalazi Federalna uprava za šumarstvo, koja je stručni organ uprave čiji je jedan od prioriternih zadataka da prati sanje šuma i predlaže mjere u cilju njihove zaštite, te je tuženo Ministarstvo dužno prihvatiti stručno mišljenje ovog organa, a što je propisano i odredbama tačke II Odluke o načinu pretvaranja šumskog zemljišta u građevinsko.

Kao što je navedeno donošenjem osporenog rješenja nije povrijeđeno tužiteljevo pravo na privatno vlasništvo i tuženi u ovom postupku nije izašao iz okvira svoje nadležnosti, jer u ovom postupku nije cijenio (niti je mogao cijiniti) osnovanost zahtjeva za legalizaciju bespravno izgrađenog objekta u skladu sa odredbama Zakona o građenju Zeničko-dobojskog kantona, Zakona o prostornom uređenju i građenju, već je prema važećim propisima, primjenom prije svega Odluke o načinu pretvaranja šumskog zemljišta u građevinsko, Zakona o šumama..., cijenio ima li osnova da se izvrši promjena namjene šumskog zemljišta u građevinsko, u vrijeme podnošenja zahtjeva tužitelja, odnosno donošenja osporenog akta-rješenja. Ovo svakako ne znači da tužitelj neće moći ostvariti predmetno pravo ukoliko se za predmetni lokalitet usvoji planska dokumentacija kojom je predviđena promjena namjene šumskog zemljišta u građevinsko.

Iz izloženog, ovaj sud cijeni da je tuženi organ pravilno na osnovu izvedenih dokaza u prethodnom, kao i ponovnom postupku, postupajući po uputama datim u presudi ovog suda (od 14.12.2015.godine), upotpunio činjenično stanje na koje je pravilno primjenio materijalno pravo, zbog čega ni ostali tužbeni prigovor nisu osnovani i nisu doveli u sumnju zakonitost osporenog rješenja, te nisu mogli uticati na drugačije rješenje ove upravne stvari, pa je ovaj sud primjenom odredbe člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, tužbu odbio kao neosnovanu i odlučio kao u izreci presude.

S U D I J A
Aida Salčinović-Kuljanin

POUKA: Protiv ove presude ne može se izjaviti žalba.